

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Γ' ΗΧΟΣ

Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικὰ
„**Ηχος γ'**
Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου [TOAKOYTE](#)

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ύποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ναόν με τοῦ σεπτοῦ σου Πνεύματος ἀπέργασαι, καθάρας τὰς κηλίδας, Χριστέ μου τῶν πταισμάτων, καταγώγιον δαιμόνων χρηματίζοντα νῦν, οὓς ἐξ ἐμοῦ ἔκβαλε, ώς τοὺς μολύνοντας, πάλαι τὸ ιερόν σου.

Στίχ. β'. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ύπέμεινά σε, Κύριε, ύπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ο θέλων πάντας σῶσαι Κύριε, ως εὔσπλαγχνος, ἀμαρτωλούς, δικαίους, καὶ μή τινα ὀλέσθαι, αὐτὸς ποίησον ἔνα κἀμε τῶν σωζομένων, τὸν ἀμελῶς ζήσαντα, καὶ τὰ σὰ προστάγματα, παραβλέψαντα Λόγε.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Υπνώσας ἐν τῷ τάφῳ Χριστέ, ως ἄνθρωπος, δυνάμει ἀλτητῷ, ἀνέστης συνεγείρας, τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις κατοικοῦντας ἀπ' αἰῶνος· διὸ τοὺς κοιμηθέντας, πίστει ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις.

Ἐτερα τῆς Θεοτόκου ὅμοια

Στίχ. δ'. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ταῖς αὔραις τοῦ ἔχθροῦ ως κάλαμος ρίπιζομαι, διηνεκῶς Παρθένε, ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου, καὶ ταῖς τούτου καταιγίσι μὴ εἰς τέλος, ἐάσῃς με κλονεῖσθαι, ἀλλὰ στερέωσον, ἐν τῇ πίστει Κυρίου.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ο κλύδων τῶν παθῶν, συνέχων καὶ συμπνίγων με, διηνεκῶς ταράττει, τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου, καὶ ὡθεῖ εἰς ἀπογνώσεως βυθόν με, ἀλλὰ τὴν ζάλην ταύτην, Ἀγνὴ μετάβαλε, εἰς βαθεῖαν γαλήνην.

Στίχ. ζ'. Ὄτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα καθικέτευε, τὴν ποίμνην σου φυλάττειν, ἀλώβητον ἐκ πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου διαβόλου, καὶ ἐκπληροῦν ἄπαντας, αὐτοῦ τὸ θέλημα, ἐνδυνάμωσον Κόρη.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικὸν σου τόκον Πανσεβάσμιε; Πεῖραν γὰρ ἀνδρός, μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα, Υἱὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ἴδιοτητα, σώαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτόν ἱκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὄρθιοδόξως, Θεοτόκον ὄμολογούντων σε.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικὰ

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἔχθροῦ τὴν ἔξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι, ύπερ τῆς εὐσεβείας.

Στίχ. Α'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ Μάρτυρες, ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι, Τριάδα ὄμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς νίοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Στίχ. Β'. Τοῖς Ἅγιοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωμεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Οι Μάρτυρες σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου, ψυχικῶς ἐνωθέντες, τοῦ ἔχθροῦ τὴν τυραννίδα ὥλεσαν, καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Γ'. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον, οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἔξηφάνισται. Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν· Τοὺς μεταστάντας ἔξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἵνθα πάντων ἐστίν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐν γυναιξὶν ἀγίᾳ Θεοτόκε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρέσβευε ὃν ἔτεκες, Βασιλέα καὶ Θεόν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Μαρτυρικὰ

Ὕχος γ' Τὴν ώραιότητα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τῶν Ἀθλοφόρων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαίδρυνας, ὡς Παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτούς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἀνδρείως γὰρ ἐνίκησαν, τοῦ Βελίαρ τήν δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ιαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Θωρακισάμενοι, τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι, ὅπλα τῆς πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἔχθροῦ, ἀθλητικῶς κατεβάλετε· προθύμως τῇ ἐλπίδι γάρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε, πάσας τῶν τυράννων, πρὶν ἀπειλάς τε καὶ μάστιγας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Ίδιόμελον

Ἐκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἅγιοι, τῶν ἀσθενούντων ιατροί, Αθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ τὰς αἰκίσεις μὴ δειλανδρήσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀγήτητον, τόν Σταυρόν τῆς ἀληθείας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σου προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος,

Ἐτερα Καθίσματα μετὰ τὸν Ἄμωμον

Μαρτυρικὸν

Τὸ εὔψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάου ἔχθροῦ, Αθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Νεκρώσιμον Τὴν ώραιότητα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

὾τε τῷ λόγῳ σου, παραστησόμεθα, τῷ ἀδεκάστῳ σου, βήματι Κύριε, μὴ καταισχύνῃς τοὺς εἰς σέ, Σωτὴρ ἡμῶν πεπιστευκότας· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου, Χριστέ, οὓς προσελάβου ἀνάπαυσον, ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Δόξα...

Ξύλῳ πεπτώκαμεν, πικρῷς εἰς θάνατον, ξύλῳ τιμίῳ δέ, πάλιν ἀνέστημεν· διὰ Σταυροῦ σου γάρ Σωτήρ, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, καὶ τὴν ἀτελεύτητον, ζωὴν πᾶσιν ἐπήγασας, ἦς περ καταξίωσον, τοὺς πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας, οἰκέτας σου πιστοὺς Ἐλεῆμον, δωρούμενος αὐτοῖς τὴν Βασιλείαν σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν πολυτάραχον, τοῦ βίου κλύδωνα, τοὺς ἐκπεράσαντας, τῷ θείῳ νεύματι, καὶ μεταστάντας εὐσεβῶς, οἰκέτας σου Πανάμωμε, δέξαι καὶ προσάγαγε, τῷ Κριτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τούτοις ἀπολύτρωσιν, παρασχεῖν ἰκετεύουσα· καὶ γὰρ ὡς τοῦ ποιήσαντος Μήτηρ, ἔχεις τὸ θέλειν καὶ τὸ δύνασθαι.

Μόσταις προσοίσω τοῦ Θεοῦ θεῖον μέλος. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α' Ὕχος γ'

Ό Είρμος ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Θαυμαστὸς ἐνδόξως, ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ἔδοντά σοι, ώς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτυρίου κλέος σοφοὶ εὔρατε, πάντες Ἀθληταί, βασάνους πολυτρόπους, ἐνεγκόντες γενναίως ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· ὅθεν πίστει ὑμᾶς δοξάζομεν ἀεί.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερτέραν σχόντες ζωήν, ὕφθητε προφῆται καὶ σοφοί, Κυρίου ἱεράρχαι, τοῦ κενωθέντος Λόγου, ποιμάναντες ὁσίως, τοῦ Σωτῆρος τὴν ποίμνην σθένει θεῖκῷ.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυρωθέντες κόσμῳ σαρκός, ὅσιοι πάσας ἡδονὰς ἡρνήσασθε, καὶ σκεύη, τοῦ Πνεύματος δειχθέντες, τὰ πνεύματα πλάνης, θείῳ σθένει ἔξηφανίσατε σαφῶς.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς ἐκ γῆς προστάξει τῇ σῇ Κύριε, πίστει εὐσεβεῖ, οἰκτίρμον μεταστάντας, ζωῆς ἀτελευτήτου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἀξιώσας ἀνάπαυσον ὡς ἀγαθός.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ως Θεὸν τεκοῦσαν σαρκὶ Πάναγγε, γνώμῃ εὐσεβεῖ, τιμῶμέν σε ἀπαύστως, μετὰ σεμνῶν Γυναίων, ἀσκήσει λαμπρυνθέντων, καὶ ἀθλήσει καταβαλόντων τὸν ἔχθρον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τοῦτο τρίτον μέλισμα θνήσκουσι νέμω.

Ό Είρμος

Τεμνομένην θάλασσαν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῇ ταφῇ σου θάνατον θανατώσας, καὶ καθελὼν τοῦ ἔδου τὴν τυραννίδα, εἰς οὐρανοὺς πρόδρομος ἡμῶν, ἀναπεφοίτηκας, Ἀθλοφόρων δῆμον συνανυψώσας, νῦν τὰς ψυχάς ἀνάπαυσον, τῶν μεταστάντων Χριστέ.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ο τοὺς θείους Μάρτυρας ἐνισχύσας, καὶ δι' αὐτῶν τὴν πλάνην ἔξαφανίσας, ταῖς προσευχαῖς τούτων, ώς Θεός, τοὺς τελευτήσαντας, τῆς παρὰ σοῦ Σῶτερ ἀθανασίας, καὶ μακαρίας λήξεως, τυχεῖν ἀξίωσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ὑπὲρ δούλων Δέσποτα, τὸ σὸν αἷμα, σφαγιασθείς, ἔξέχεας ώς οἰκτίρμον, τὴν ὄφειλὴν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν, καταβαλόμενος· διὰ τοῦτο εὔσπλαγχνε, σὲ αἰτοῦμεν, νῦν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων Χριστέ.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἀγνὴν ὑμνήσωμεν Θεοτόκον, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν, τὸν τῷ θανάτῳ τῷ ἑαυτοῦ, θάνατον ἡμῖν ἀναμοχλεύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα τὴν ἀγήρω, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν μακαριότητα.

΄Ωδὴ γ'

Ο Είρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῇ, εὐτεκνούμενη βόησον· Ἐστερεώθην διὰ σοῦ ὁ Θεός, οὐκ ἔστιν ἄγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἄγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Πώμη Θεοῦ σθενούμενοι, Μάρτυρες ἔνδοξοι, ὀλεθροτόκον δύναμιν, τοῦ ἐν κακίᾳ δυνατοῦ δυσμενοῦς, τελείως ὠλέσατε, καὶ νίκης εἰλήφατε θεῖον στέφανον.

Στίχ. Ἄγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ο τοὺς ὄσιους Κύριε, δείξας ἐχθροῦ νικητάς, ταῖς αὐτῶν Ἰησοῦ παρακλήσεσιν, ἀγίασον, φώτισον, καὶ σῶσον, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀπαύστως ἀνυμνοῦντάς σε.

Στίχ. Ἄγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Σὺν τοῖς Προφήταις ἄπασιν, ἀνευφημήσωμεν, τοὺς τῶν Γυναίων θείους χορούς, τοὺς ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν ἀθλήσει διαλάμψαντας, καὶ τὸν πολυμήχανον ὄφιν πατήσαντας.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Οὓς ἔξ ἡμῶν μετέστησας, θείᾳ βουλήσει Χριστέ, μετὰ Ἁγίων σύνταξον, τὰ ἐν τῷ βίῳ παραβλέψας αὐτῶν, οἰκτίρμον ἐγκλήματα, πρεσβείαις δεόμεθα τῶν Ἁγίων σου.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ σεσωσμένοι Πάναγνε, σοῦ τῷ σεπτῷ τοκετῷ, τοῦ Γαβριὴλ βιῶμέν σοι πιστῶς, τὸ Χαῖρε καὶ δεόμεθα, τῇ παρακλήσει σου, πταισμάτων ἄφεσιν πᾶσιν αἴτησαι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ο Είρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ
"Ψυιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπταυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ο διαπλάσας ἐκ γῆς με, καὶ πρὸς τὴν γῆν, στραφέντα τὸν δείλαιον, ἀναπλάσας λαμπρότερον, τὰς ψυχὰς ἀνάπταυσον, τῶν κοιμηθέντων, πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τῶν Αθλοφόρων Μαρτύρων τοὺς αἰκισμούς, στρεβλώσεις καὶ μώλωπας, καὶ πληγὰς δυσωπούμενος, τὰς ψυχὰς ἀνάπταυσον τῶν μεταστάντων, πρὸς σὲ τὸν πάντων κτίστην.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Τῆσαι γεέννης πυρός τε, καὶ ζοφερῶν, τοῦ ἄδου φιλάνθρωπε, σκηνωμάτων τοὺς δούλους σου, τοὺς ἐν πίστει Δέσποτα, κεκοιμημένους, τῇ σῇ ἐλπίδι πάντας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τερωτέρα ώς μήτηρ τοῦ πλαστουργοῦ, τῆς κτίσεως πέφηνας, τοῦ τὸν θάνατον λύσαντος, Θεοτόκε Πάνσεμνε, καὶ ἀφθαρσίαν ἡμῖν δεδωρημένου.

‘Ωδὴ δ'
Ο Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸ κατάσκιον ὄρος, ὁ Ἀββακοῦμ προεώρα, τὴν ἄχραντόν σου μήτραν Ἄγνη· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν· Ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὅρους, κατασκίου δασέος.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίερεῖα καθάπερ, προσανηγέχθητε πίστει, σφαγέντες, ὥσπερ ἄρνες σοφοί, ἀμνῷ τῷ ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ, ἐπευδοκήσαντι ἀθληταί, ἐθελουσίως ταθῆναι, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺν ὄσίοις τιμῶμεν, τοὺς εὐκλεεῖς Ἱεράρχας, φωστῆρας γεγονότας πιστῶν, παθῶν μὲν σκότος λύοντας, τῆς δὲ ἀχλύος ἐκκαθάραντας, καὶ πρὸς ἄδυτον ἐν πίστει, προσχωρήσαντας φέγγος.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὦραιότητι λόγων, οἱ θεηγόροι Προφῆται, φαιδρύνονται πιστῶν τὰς ψυχάς, ἀγώνων ταῖς λαμπρότησι, καὶ τῶν θαυμάτων ἀνατολαῖς, καταυγάζουσι καρδίας, θεοφόροι Γυναῖκες.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς τὸν βίον λιπόντας, ὑπερκοσμίου δόξης, μετόχους δεῖξον Λόγε Θεοῦ, πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, τούτοις δωρούμενος ἀγαθέ, ὃν περ ἔπραξαν ἐν γνώσει, ἐπὶ γῆς καὶ ἀγνοίᾳ.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Ὀσίων, τὸ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Γυναίων σεμνολόγημα, ἀνυμνήσωμεν ἀξίως, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας
Ο Εἰρμὸς
Ἐθου πρὸς ἡμᾶς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τάφον δι' ἡμᾶς, συμπαθῶς κατώκησας Δέσποτα, τάφους ὁ κενώσας ως Θεός, καὶ νικηφόρους δείξας τοὺς Μάρτυρας, ἐν τόποις ἀνέσεως, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου κατάταξον.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπτανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὥο τῶν Ἀθλητῶν, τοὺς στερροὺς ἀγῶνας καὶ μάστιγας, καὶ τὰς τῶν μελῶν ἀποκοπάς, ἃς ὑπὲρ σοῦ ὑπέμειναν Δέσποτα, ἀσμένως δεξάμενος, οὓς προσελάβου ῥῦσαι κολάσεως.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Νεύματι τῷ σῷ, τῆς ζωῆς ὁ ἔχων τὰ τάλαντα, τῆς ἀτελευτήτου σου ζωῆς, καὶ ἀκηράτου δόξης ἀξίωσον, οὓς πρὸς σὲ μετέστησας, τῆς ἀμαρτίας λύσας τὸ μεσότοιχον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μήτηρ ἀληθῶς, καὶ παρθένος ὠφθης Πανάμωμε, γέννησιν καὶ τόκον ἀληθῆ, τῇ παρθενίᾳ μόνῃ συνάψασα· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

‘Ωδὴ ε'
Ο Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χριστέ, καταύγασον ως Θεός, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καὶ ὁδήγησον εἰς τὸν

φόβον σου, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Οἱ μώλωπες ὑμῶν καὶ αἱ πληγαί, ἐχθροῦ μὲν ὥφθησαν πληγαὶ ἀνίατοι, τὰς ἡμῶν πληγὰς δὲ νῦν θεραπεύουσι, πάντων πιστῶν, Ἀθληταὶ Κυρίου.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ὑμνήσωμεν ὄσιων τὴν πληθύν, καὶ μακαρίσωμεν τοὺς Ἱεράρχας Χριστοῦ, καὶ τιμήσωμεν τοὺς Προφήτας νῦν, ύπερ ἡμῶν αὐτὸν δυσωποῦντας.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Θεὸν τὸν σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, ποθοῦσαι πανευκλεεῖς Γυναῖκες, γνώμῃ εὐθείᾳ ἐναθλήσασαι, καὶ ἀσκήσασαι, τῆς Βασιλείας καταξιοῦνται.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ἐν Παραδείσου Κύριε σκηναῖς, ἐν χώρᾳ ζώντων Χριστέ, ἐνθα σου λάμπει τὸ φῶς, κατασκήνωσον, οὓς μετέστησας, ἀπὸ τῆς γῆς, πιστούς σου οἰκέτας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ Θεὸς σεσάρκωται Ἄγνη, καὶ ἀνωτέραν σε νῦν Ἀγγέλων ἀνέδειξε, ποιημάτων τε ύπερέχουσαν, πάντων· διό σε ύμνολογοῦμεν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

‘Ο Εἰρμὸς

Πρὸς σὲ ὁρθίζω [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐν Ἑκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων ἀγαθέ, τοὺς ἐκδημήσαντας ἐξ ἡμῶν, πρεσβείαις τῶν Ἀθλητῶν, καὶ σεπτῶν Μαρτύρων, δικαίοις συναρίθμησον.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπταυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Λύτρον πταισμάτων, τὸ τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ, παναγιώτατον αἷμα, νῦν προσδέχου, τῶν εὐσεβῶς κοιμηθέντων Σῶτερ, καὶ τούτους διανάπταυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἴθυνον Λόγε, τῶν ἀπελθόντων τὰς ψυχάς, εἰς τὸν αἰώνιον τόπον τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ύπερ νοῦν τῶν ἀγίων θείας λαμπρότητος ἀξίωσον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν Παρθένον, τὴν ύπερ λόγον ἐν γαστρί, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον συλλαβοῦσαν, τὸν τοῖς νεκροῖς τὴν ζωὴν διδόντα, ἀξίως μακαρίζομεν.

‘Ωδὴ σ’
‘Ο Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ ζάλη ἐναντίων ἀνέμων, ἀλλὰ προφθάσας με σύ, σῶσον Σωτήρ, καὶ ρῦσαι φθορᾶς, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Οι λύχνοι τῆς φρικτῆς φρυκτωρίας, οι ἄρνες τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ πανευκλεεῖς αὐτοῦ Ἀθληταί, τιμάσθωσαν, ἵεραῖς μελῳδίαις.

Στίχ. Ἄγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ὑψώθη τῶν ὄντων ὁ δῆμος, ὑψώσας Θεὸν ἐν ταπεινώσει, καὶ ἐδοξάσθη πληθὺς Ἱεραρχῶν, ἐν ἔργοις ἀεί, δοξάσαντες, τὴν ἀγίαν Τριάδα.

Στίχ. Ἄγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Θαυμάτων ἐπιδείξεσι θείαις, καὶ πόνων καρτερίᾳ τελείᾳ, τοὺς ἀνομοῦντας ἐχθρούς, ὁ ἰερὸς Γυναίων χορός, κατέπληξεν, ἵερῶς ἀριστεύσας.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ἐν πίστει οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, ἀγίων συναρίθμησον δήμοις, καὶ τοῦ πιστοῦ Ἀβραάμ, τάξον Χριστέ, ἐν κόλποις Σωτήρ, δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτύρων Προφητῶν τε ἀγίων, τῶν πάντων ἀπ' αἰῶνος Δικαίων, καύχημα σὺ εἶ Ἅγνη· ὅθεν φωναῖς, σαφῶς ἵεραῖς, τιμῶμέν σε, σὺν αὐτοῖς εἰς αἰῶνας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς με Κύριε ὁ Θεός μου ὁ Ἰωνᾶς ἐβόα· κἀγὼ βοῶ σοι· ἐκ τοῦ βυθοῦ ὥσταί με Σωτήρ, τῶν πολλῶν μου κακῶν, ὅπως αἴνεσιν φωνῆς, θύσω σοι μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπταυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Μετάβαλε εἰς χαρὰν τῶν πίστει κεκοιμημένων, τὸν κοπετόν, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων, περιζωννὺς τούτους εὐσεβῶς, τὴν εὐφροσύνην Χριστέ, καὶ πρὸς φῶς τὸ σόν, εὐθυνον καὶ ἐφοδήγησον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἀνάπταυσον ὁ Θεὸς τῷ πλήθει τῶν ἐν οἰκτιρμῶν σου, Πατριαρχῶν, κόλποις τοὺς μεταστάντας, ἐνθα τὸ φῶς λάμπει τὸ φαιδρόν, τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, παρορῶν αὐτῶν, ἄπαντα τὰ παραπτώματα.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Θαυμάστωσον ἐπὶ τοὺς ἐντεῦθεν ἀπηλλαγμένους, καὶ τῶν δεινῶν, τοῦ βίου λελυτρωμένους, τὸ θαυμαστὸν ἔλεος Χριστέ, τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ χαρᾶς τῆς σῆς, ἔμπλησον καὶ ἰλαρότητος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς ἐρρύσω με, καὶ θανάτου, τῷ παραδόξῳ τόκῳ σου Θεομῆτορ· σὺ γὰρ Ἅγνη τέτοκας ἡμῖν, ἀφθαρσίας πηγήν, καὶ τῷ σῷ φωτί, κόσμον ὅλον κατελάμπρυνας.

Ωδὴ ζ

Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν Τριάδα τυπώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κατεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἐβόων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ἴστάμενοι ἐν μέσῳ, τοῦ πυρὸς ἐδέξασθε, θείαν δρόσον οὐρανόθεν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ ὁμιλοῦντες βασάνοις, τὸν πολυμήχανον ἐχθρόν, νεκρὸν εἰργάσασθε.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Οἱ θεῖοι Ἱεράρχαι, ώς ὀλκάδα ἰθύναντες, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἀκαταπόντιστον, ταύτην ἐτήρησαν πλάνης, διεκφυγοῦσαν ἀβλαβῶς, τὰ κύματα.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Νεκρώσαντες τὴν σάρκα, ἱεροῖς ἀγωνίσμασιν, ἀσκηταὶ τῆς ἀληθείας ἐκληρώσασθε, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, μετὰ ἀγίων Προφητῶν, καὶ ἱερῶν Γυναικῶν.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Μὴ δείξῃς ύπευθύνους, ἐν τῇ κρίσει τοὺς δούλους σου, οὓς μετέστησας πιστούς, ἀλλὰ τάξον αὐτούς, ἐν ταῖς λαμπρότησι Λόγε, ταῖς τῶν Αγίων, καὶ ἡμᾶς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτύρων καὶ ὄσιων, Προφητῶν τε Πανάμωμε, Γυναικῶν καὶ πάντων τῶν Ἱεραρχῶν, τῶν ἱερῶς βιωσάντων, σὺ εἶ τὸ κλέος ἀληθῶς, μεθ' ὃν τιμῶμέν σε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

‘Ο Είρμος

Ως πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἡ πάντων ζωαρχική, αἵτια καὶ δύναμις, ποιητικὴ Λόγε τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐπηγγελμένης τοῖς Μάρτυσι τρυφῆς, τὰς ψυχὰς ἀξίωσον, τῶν μετασταντῶν δούλων σου, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπταυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σωμάτων μὲν ώς φθαρτῶν, εὐτόνως ηὐλόγησαν, οἱ εὐκλεεῖς Μάρτυρες Χριστοῦ, νῦν δὲ παρρησίᾳ πρεσβεύουσι πρὸς σέ. Τὰς ψυχὰς ἀνάπταυσον, τῶν κοιμηθέντων δούλων σου, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Καλάμῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, ύπέγραψας ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν πᾶσι τοῖς πιστοῖς, ἵς νῦν τὰς ψυχάς, ὃν μετέστησας πρὸς σέ, μετασχεῖν ἀξίωσον, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλειν σοι· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο Λόγος ὁ τοῦ Πατρός, ὁ πάντα βουλήματι, δημιουργῶν, φύσιν τῶν βροτῶν, τὴν συγκεχωσμένην τοῖς πάθεσιν εὐρών, ώς Θεός ἀνέπλασεν. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου.

‘Ωδὴ η’
‘Ο Είρμος ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸν ύπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ύψιστοις δοξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὅρη καὶ βουνοί, καὶ βυθὸς καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὅμοιοις αὐτὸν ώς Κτίστην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ἐπιφοραῖς τῶν ἀλγηδόνων, καὶ τῶν πόνων ἐπιδόσει, περιστατούμενοι σφοδρῶς, οὐκ ἡρνήσασθε τὴν ὄντως ζωήν, Κυρίου Ἀθλοφόροι, οὐδὲ γλυπτοῖς ἐνείματε, πονηρότατον σέβας.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύχνοι καθάπερ ἐν λυχνίᾳ, ἐπικείμενοι σεπτῶν ἀρετῶν, πᾶσαν αὐγάζετε τὴν γῆν, ἅπαν σκότος ἐκδιώκοντες τῆς πλάνης, Ἀθλοφόροι Ἱερουργοί, τῶν οὐρανίων Νόων συμπολῖται.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ἀξιέπαινοι Προφῆται, τῶν Ὁσίων ὁ κατάλογος, τῶν Γυναικῶν ὁ ἱερός, Ἀθλησάντων θεῖος ὅμιλος, ὑμνείσθωσαν ἀξίως, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, τῷ Χριστῷ καὶ Σωτῆρι.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ ἡ ζωὴ τῶν ζώντων Κύριε, οὓς ἐκ γῆς πιστῶς μετέστησας, μετὰ ἀγίων ἐν φωτί, τοῦ προσώπου σου ἀνάπαυσον, συγχώρησιν πταισμάτων, διὰ πολλὴν παρέχων τούτοις, Κύριε εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πανύμνητος Παρθένος, Προφητῶν τὸ περιήχημα, Ἱεραρχῶν καὶ Ἀθλητῶν, καὶ Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, Γυναίων τε ἀγίων ἡ χαρμονή, ὑμνείσθω χρεωστικῶς εἰς αἰῶνας.

**Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας
Ο Είρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)**

Λατρεύειν ζῶντι Θεῷ, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες προσκαρτερήσαντες, μουσικῶν ὄργάνων κατεφρονησαν, καὶ φλογὸς μέσον ἐστῶτες, θεοτερπῇ ὕμνον ἀναμέλποντες ἔλεγον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὑπάρχων ὁ θησαυρός, τῆς ἀθανασίας σὺ ζωαρχικώτατε, τοῖς θνητοῖς ἀφθαρσίαν κατήγγειλας, ἦν τοῖς σοῖς Μάρτυσι Χριστέ, τοῖς εὐσεβῶς πίστει σοι βοῶσι δεδώρησαι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, καὶ ὑπομονῇ τῶν ἔργων, οἱ στερρότατοι Ἀθληταί, τῶν βασάνων καταπτύσαντες, ταῖς ψυχαῖς τῶν μεταστάντων παρὰ Χριστοῦ, ἀνεστιν αἰτοῦνται, κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἴλασθητὶ Ἀγαθέ, λόγχῃ τῆς πλευρᾶς σου, ρήξας τὸ χειρόγραφον, τῶν πρὸς σὲ μεταστάντων, καὶ μεσότοιχον καθελὼν τὸ τῶν πταισμάτων, ὑμνολογεῖν σε οὓς προσελάβου εὐδόκησον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεφέλην σε νοητήν, τοῖς προκεκοιμημένοις δίψει τῆς νεκρώσεως, ὕδωρ ζῶν τῆς ἀφέσεως πηγάζουσαν, καὶ θνητοῖς ἀθανασίαν διηνεκῆ, πᾶσι τοῖς βοῶσι παρέχουσαν· Εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένε τὸν Τόκον σου.

‘Ωδὴ θ’

Ο Είρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί, Δανιὴλ δέ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον, ῥάβδον βλαστήσασαν, Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαυΐδ.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴερεῖα καθάπερ προσήχθητε, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, καὶ τοὺς θείους ναοὺς ἐπληρώσατε, τῶν Ἀγγέλων χαρμονῆς, Ἀθλοφόροι Κυρίου· διὸ ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν πάντες στηρίξατε, καὶ τῆς τοῦ ἔχθροῦ βλαβερᾶς, πλάνης ὢσασθε.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως φωστῆρες ζωῆς λόγον ἔχοντες, ἐφωτίσατε ψυχάς, Ἱεράρχαι Χριστοῦ ἱερώτατοι, θείας δόξης κοινωνοί, ὡς τὸ πῦρ δεδεγμένοι, τοῦ Πνεύματος Ὅσιοι, πάθη ἐφλέξατε, καὶ τὴν τῶν δαιμόνων, πυρὰν ἡφανίσατε.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺν Προφήταις ἀγίοις τιμήσωμεν, τῶν Ὅσιων τὴν πληθύν, τοὺς πρὸ νόμου ἐκλάμψαντας νόμῳ τε, πολιτείᾳ καθαρῷ. Γυναικῶν τε ἀγίων, τοὺς χοροὺς αἰνέσωμεν καὶ ἐκβοήσωμεν, Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ ταφὴ σου Χριστὲ καὶ Ἀνάστασις, πάντων γέγονε ζωὴ· διὰ τοῦτο τολμῶντες βιῶμέν σοι· Μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν, οὓς πιστῶς προσελάβου, δούλους σου ἀνάπαυσον, τούτων τὰ πταίσματα, πάντα συγχωρῶν, ὡς Θεός καὶ φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φοβερὸς οὗτος τόπος ἐβόησεν, ὁπηνίκα Ιακώβ, σοῦ τὸν τύπον ἐν κλίμακι ἔβλεψε, Θεοτόκε ἀψευδῶς, τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, Ὅσιον τὸ καύχημα, Ἀγγέλων ἀγλαῖσμα, πάντων Προφητῶν, καὶ πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ο Είρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρί, προγραφεῖσαν ἐν Σινᾶ τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ τὸ θεῖον ἐν γαστρί, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν ὀλόφωτον καὶ ἀσβεστον λαμπάδα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ἐν ὅμινοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νῦν ὡς μόνος ἀγαθός, καὶ φιλάνθρωπος Θεός, τοὺς μεταστάντας πρὸς σέ, τῶν Μαρτύρων ταῖς λιταῖς, ἐν χώρᾳ τῶν πραέων γῆς κατασκήνωσον, τὴν λύσιν τῶν πταισμάτων παρέχων, Ἐλεῆμον αὐτοῖς, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἐν Ἀγίων σου σκηναῖς, ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ, οὓς προσελάβου Σωτήρ, συναριθμησον τοῖς σοῖς δικαίοις, ἔνθα λάμπει τὸ φῶς, τοῦ προσώπου σου, τὸ ἄχραντον καὶ θεῖον, καὶ μένει δι' αἰῶνος, ἡ ὄντως ἀΐδιος ἀγαλλίασις.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Μακαρίας σου ζωῆς, αἰώνιων ἀγαθῶν, ἀκαταπαύστου τρυφῆς, εὐφροσύνης ἀληθοῦς, ἀξίωσον τοὺς δούλους σου, οὓς μετέστησας βουλήσει ζωοδότα, ἐν τόπῳ τῷ τῆς χλόης, ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ως ἀγία Κιβωτός, μαρτυρίου τε Σκηνή, τὸν ζωοδότην Θεόν, ὑπεδέξω ἐν γαστρί, Παναμώμητε τὸν Κτίστην σου, τὴν ἀπόφασιν κατάρας τῆς ἀρχαίας, καὶ νόμον τοῦ θανάτου, ἵδιῳ θανάτῳ ἀναμοχλεύσαντα.

Στιχηρὰ τῶν Αἰνων Μαρτυρικὰ Ὕχος γ'

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Βασιλέων καὶ τυράννων, τὸν φόβον ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ώμολόγησαν, τῶν ἀπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Αἱ Δυνάμεις τῶν ἀγίων Ἀγγέλων, ἐθαύμασαν τῶν μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενόμενοι, τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ως φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἄγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· διὸ ἔχοντες παρρησίαν, Χριστὸν ἰκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἄνθρωποι, τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρόμος βραχύς ἐστιν, δὲν τρέχομεν, καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος, ἀτμὸς καὶ τέφρα καὶ κόνις, πρὸς ὀλίγον φαινόμενος, καὶ ταχέως ἀχρειούμενος· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστίν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀγιόπρωτε σεμνή, ἐγκώμιον οὗσα τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων, ὑμνῳδία, Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνων, Νεκρώσιμα Ὕχος γ'

Τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Δοξάζω τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴ δεδώρηται, καὶ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὑμνοῦσι μόνε πολυέλεες· διὸ βοῶμέν σοι· Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστίν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. α'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ο μόνος ἐλεήμων καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον ἀγαθότητος πέλαγος, ὁ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἦν ἐδημιούργησας, σὲ ἰκετεύομεν, Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστίν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ὑπνώσας ἐν τῷ τάφῳ ως ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ σου, ως Θεὸς ἐξανέστησας, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, ἀσιγήτως ὕμνον σοι προσφέροντας· διὸ βιῶμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Λαμπάδα νοητήν σε βαστάζουσαν, τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, ὁμιλῆσαν παχύτητι, τῆς ἀνθρώπων οὐσίας Θεοτόκε, πάντες ἐπιστάμεθα· διὸ τὸν σὸν δυσώπησον Υἱὸν καὶ Θεόν, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν αὐλίζεσθαι, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία Ἅγνη, δοξάζειν σε τὴν Πανάμωμον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοὶ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ νιοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἀθετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἄδαμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας, τὸν δὲ Ληστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, προσομιλοῦντες, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, δρόσον οὐράνιον εὔρατε, ἐπαναψυχοῦσάν τε, καὶ δυναμοῦσαν φέρειν τῆς σαρκός, τὰς ὁδύνας· ὅθεν κουφίζετε, πάντα πόνον ἀεί, ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ.

Ίεράρχαι ιεροί, Προφῆται ἔνδοξοι, Ὁσίων ἡ πληθύς, Γυναίων θείων ὁμήγυρις, ἐναθλησάντων πίστει, καὶ καθελόντων πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, οὐρανίου δόξης ἐπέτυχον, ὃν πρεσβείας Σωτήρ, οἴκτειρον τοὺς δούλους σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐνθα λάμπει σου τὸ φῶς, ἐν ταῖς σκηναῖς, τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁ Θεός, ὅπου τρυφὴ ἡ ἀέναος, τοὺς ἐξ ἡμῶν ἐν πίστει, μετατεθέντας τάξον Ἰησοῦ, παρορῶν τὰ τούτων ἐγκλήματα, ἵνα σε ἐκτενῶς, Δέσποτα δοξάζωμεν.

Δόξα...

Τὴν προσώποις ἐν τρισὶ, προσκυνούμενην, μίαν ἄναρχον πιστοί, θείαν Μονάδα δοξάσωμεν, ὅπως ἀξιωθῶμεν, ἀμαρτιῶν ἀφέσεως τυχεῖν, καὶ τῆς Βασιλείας τευξώμεθα, ἀνυμνοῦντες αὐτῆς, τὸ ἄπειρον ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Φωτισμὸς καὶ ἰλασμός, ἐκ σοῦ ἐπέφανεν ὁ πάντων Λυτρωτής, θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκῃ φοβερᾷ, καταδίκης πάστης λυτρώσασθαι, Ἀχραντε τοὺς πιστῶς, πάντοτε ὑμνοῦντάς σε.